

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl samosoudkyní Mgr. Janou Komínkovou v právní věci
žalobkyně: E.K., bytem ..., *zastoupené: Mgr. Roman Seidler, advokát, sídlem Malická 1576/11, 301 00 Plzeň*, proti **žalovanému: Krajský úřad Plzeňského kraje**, IČ 70890366, sídlem Škroupova 18, 306 13 Plzeň, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 31.1.2017 č.j. DSH/14530/16,

t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně se žalobou domáhá zrušení výše označení rozhodnutí žalovaného, jímž bylo zamítnuto odvolání žalobkyně a potvrzeno rozhodnutí Městského úřadu Domažlice ze dne 16.9.2016 č.j. MeDO-57719/2016-Menc., kterým byla žalobkyně uznána vinnou ze spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění účinném do 31.12.2015 (dále jen „**zákon o provozu na pozemních komunikacích**“), pro porušení § 4 písm. a) téhož zákona, dále z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. i) bod jedna zákona o provozu na pozemních komunikacích pro porušení § 47 odst. 2 písm. a) tohoto zákona a dále přestupku podle § 125c odst. 1 písm. i) bod druhý zákona o provozu na pozemních komunikacích pro porušení § 47 odst. 3 písm. b) tohoto zákona, za což jí byla uložena pokuta 4.000,-Kč a náhrada nákladů řízení 1.000,-Kč.

Žalobkyně v žalobě tvrdila, že žalovaný potvrdil podjaté, neboli tendenční rozhodnutí

města Domažlice. Podle žalobkyně ačkoliv nedošlo k nehodě a k poškození vozu, Mgr. M.P. z MÚ Domažlice chtěla vyhovět J.M., aby dostal finanční plnění od pojišťovny na vůz D.J. Majitelka vozu Chevrolet D.J. se k případu přes opakované výzvy nevyjádřila, přestože na soukromém parkovišti hotelu Sádek neměla parkovat. Dle tvrzení žalobkyně umělecký kovář J.M. dodatečným poškozením obou vozů se chtěl podílet na zisku z plnění od pojišťovny. Žalobkyně měla za to, že byla Mgr. P. šikanována. Její syn J.O. byl pozván k výsledku jen jako majitel auta, který by měl žádat po žalobkyni škodu. Po výsledku ho musela odvézt záchranka. K dosvědčení autonehody využili J.V., který na místě dle videa podle žalobkyně nebyl a tvrdil nesmysly. Žalobkyně má rovněž za to, že uloženou pokutu, která činí téměř výši jejího invalidního důchodu, není schopná ani zaplatit. Žalobkyně rovněž namítala, že vypovídající svědek nevěděl, že v den údajné nehody sněžilo, žalobkyně byla blondýna, přestože na fotce je černovláska. Podle žalobkyně je obvinění postaveno jen na svědkovi V., který tam podle jejího názoru vůbec nebyl a možná za krivou výpověď dostal zapláceno. Skutečnost, že tento svědek není na videu, žalovaný okomentoval tak, že svědek mohl stát jinde, a to i přesto, že svědek sám vypověděl, že tam opravdu stál, a nakreslil místo svého údajného pozorování na fotografii. Žalobkyně poukázala také na to, že majitel hotelu pan Ing. J. opakovaně psal, že se jedná o soukromé parkoviště, neboť dle dopravního odboru o tom, zda je parkoviště soukromé, rozhodne majitel pozemku. Tento svědek přes návrh žalobkyně nebyl vyslechnut, přestože by svědčil v její prospěch. Z toho celého vyplývá, že jednání úřadu bylo vedeno podjatě. Dále žalobkyně namítala, že správní orgány nevzaly v úvahu posudek pana L.Z. ani vyjádření pojišťovny. I kdyby se stala jakákoliv nehoda, žalobkyně se vracela zpět do hotelu a v hotelu měli na ni veškerý kontakt, včetně čísla občanského průkazu, proto nemohlo dojít k ujetí od dopravní nehody.

V doplnění žaloby, které soudu došlo 12.10.2017 žalobkyně uváděla, že Mgr. D.P., který vypracoval napadené rozhodnutí, je podjatý, což vyplývá z odůvodnění rozhodnutí. Odvolacím orgánem nebylo vyhověno návrhu žalobkyně na dokazování kamerovými záznamy, resp. fotografiemi, či výsledky navržených svědků, včetně majitele hotelu a přilehlého pozemku Ing. J. Navržené dokazování by směřovalo ke zjištění, zda některý z hostů či zaměstnanců hotelu byli svědkem jednotlivých etap šetřené události, tedy k prokázání, že k žádnému poškození, resp. dopravní nehodě vůbec nedošlo. Žalobkyně uváděla, že již v odvolání připomínala, že byly provedeny důkazy pouze v její neprospěch. Například nebyl proveden výslech Ing. J., který by byl v její prospěch. Žalovaný tuto vadu neodstranil a z toho žalobkyně dovozuje systémovou podjatost. Posudek znalce L. Z. byl zcela vynechán. Jediným svědkem, který dle videa na místě nebyl, ale viděl promáčknutí Chevroletu, byl policista J.V. a k tomu žalobkyně poukazovala na podivné osobní vazby a na to, že dle jejího názoru jsou podjatí všichni úředníci MÚ Domažlice. Neadekvátně vysoká pokuta má být uhrazena na účet obce, jejíž úředník sám tuto sankci vyměřil, a proto může mít zájem na jejím uložení. Žalobkyně tak poukázala na § 4 správního řádu (dále jen „s.ř.“) ve spojení s § 131 odst. 5 s.ř. a na stanovisko Nejvyššího správního soudu (dále jen „NSS“) ze dne 20.11.2012 č.j. RS 10/2011, 1As 89/2010. Podle žalobkyně byl šikanován i Ing. J.O., jehož výslech skončil tím, že ho musela odvézt RZS, protože žádnou škodu jako majitel vozu neuplatnil a chtěl svědčit proti pojistnému podvodu, což Mgr. P. rozčílilo a J.O. pod nátlakem zkolaboval.

Podle žalobkyně nebyl dostatečně zjištěn stav věci, když správní orgán odmítl zjišťovat přesný rozsah škody, když toto je nutné i pro zodpovězení otázky, zda došlo k naplnění skutkových podstat přestupků, pro které byla žalobkyně uznána vinnou. Podle žalobkyně např. ujetí od nehody je teprve, když je někdo zraněn a škoda přesahuje 100.000,- Kč. Správní orgán rovněž nepřihlédl k žalobkyni předloženému vyhodnocení technikem

pojišťovny. I z odborného vyjádření Ing. P. není zjistitelná výše škody a nebyl udělán podrobný rozbor nárazníku, který u Felicie vyčnívá a je plastový. Žalobkyně nesouhlasila se závěry odborného vyjádření Ing. J.P., které jsou podle jejího názoru vyvrácené zprávou pojišťovny Slavie a zprávou L.Z. Žalobkyně navrhla revizní znalecký posudek, který by se měl vypořádat se zprávou pojišťovny a pana Z. Žalobkyně také navrhla výslech znalce Ing. J.P. k tomu, jestli mohlo být vozidlo Chevrolet poškozeno vozidlem Škoda Felicia, k vysvětlení účelu nárazníků a zákonů hybnosti pohybujících se předmětů, aby se vyjádřil k poškození Felicie. Dále žalobkyně žádala výslech D.J. k otázce rozsahu údajného poškození vozidla Chevrolet a proč ji případ nezajímal. Žalobkyně navrhla výslech Ing. J. k tomu, jaké údaje měli k osobě žalobkyně v hotelu k dispozici a k režimu na parkovišti. Žalobkyně navrhla výslech J.V., aby znovu sdělil, zda viděl ve vozidle jako řidičku blondýnku či brunetu, odkud údajnou dopravní nehodu měl sledovat, jak mohl vidět ono promáčknutí, když rýhy ve sněhu neviděl a na místo se podívat nepřišel.

Žalobkyně také nesouhlasila s tvrzením, že k údajné dopravní nehodě mělo dojít na pozemní komunikaci. Žalobkyně poukázala na výpis z katastru nemovitostí, dle něhož je předmětný pozemek parc.č. 1678/2 k.ú. Díly definován jako zeleň, co do způsobu využití. Pokud by šlo o pozemní komunikaci, muselo by se jednat o ostatní komunikaci. Z přípisu Ing. J.K., vedoucího odboru MÚ Domažlice, ze dne 5.4.2016, je podle žalobkyně zřejmé, že nejde o místní komunikaci, a zda se jedná o parkoviště, coby účelovou komunikaci, či pouze o plochu s režimem odstavování vozidel, o tom rozhoduje vlastník pozemku s tím, že správní orgán nemá zmocnění suplovat rozhodnutí vlastníka pozemku. Majitel pozemku a hotelu Ing. J. se písemně vyjádřil, že se o účelovou komunikaci nejedná.

K nepřiměřené výši uložené pokuty měla žalobkyně za to, že měla být uložena ve výši odpovídající spodní hranici, či mělo být od jejího uložení upuštěno. Důvodem pobytu žalobkyně v Hotelu byla totiž skutečnost, že jela za dárce ledviny do Chamu právě v den údajné autonehody a potřebovala termín stihnout. Žalobkyně nemohla od nehody ujet, tedy jednat tak, aby nemohla být později dohledána její totožnost, když byla v hotelu ubytována – zapsána jako hotelový host a byla plně v kontaktu. Podle § 47 odst. 4 zákona č. 361/2000 Sb. není ujetí od malé dopravní nehody přestupkem a nelze za ni uložit pokutu.

Žalovaný ve vyjádření k žalobě navrhl její zamítnutí s tím, že pro posouzení věci bylo rozhodné, zda došlo alespoň k minimální škodě, jakožto znaku dopravní nehody. Konkrétní výše je zcela irelevantní, neboť správní orgán neposuzoval nárok na náhradu škody. I kdyby byl správní orgán rozhodoval o nároku na náhradu škody, bylo by důkazní břemeno na poškozeném, nikoliv na správním orgánu. K námitce podjatosti Mgr. P. správní orgán uvedl, že rozhodnutí nevypracovávala tato osoba, nýbrž Mgr. K., jakožto oprávněná úřední osoba. Mgr. P. pouze coby vedoucí odboru rozhodnutí podepisoval v souladu článkem 8 podpisového řádu Plzeňského kraje a Krajského úřadu Plzeňského kraje. Ani jedna z těchto osob žalobkyni osobně nezná a jsou přesvědčeni, že rozhodování žalovaného bylo nestranné a nezaujaté a necítí se podjatí. Pouhé subjektivní přesvědčení žalobkyně, že správní orgán vůči ní postupoval zaujatě, když odmítl provést jí uplatněné důkazní návrhy, nemůže zakládat pochybnosti o nepodjatosti oprávněné úřední osoby. Totéž platí ve vztahu k namítané systémové podjatosti Městského úřadu Domažlice. K námitce, že k ujetí od malé dopravní nehody nemůže být dopravním přestupkem správní orgán uvedl, že dle žalobkyně jde o pravděpodobně o stanovisko veřejného ochránce práv sp.zn. 3004/2013/VOP/NK, podle něhož „*Porušení povinnosti setrvat na místě dopravní nehody nebo se na něj neprodleně vrátit, došlo-li k menší škodě na majetku třetí osoby (§ 47 odst. 5 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb.) není přestupkem podle § 125c odst. 1 písm. i) bod čtvrtý tohoto zákona, neboť toho se lze*

dopustit jen u dopravní nehody, při níž došlo k usmrcení nebo zranění osoby nebo ke hmotné škodě přesahující částku 1000.000,-Kč (§ 47 odst. 4 tohoto zákona).“. Žalobkyně však nebyla uznána vinnou z přestupku podle § 125c odst. 1 písm. i) bod čtvrtý zákona č. 361/2000 Sb., nýbrž z přestupku dle § 125c odst. 1 písm. i) bod jedna a dva téhož zákona. Žalobkyně tedy měla neprodleně zastavit, neboť měla účast na dopravní nehodě ve smyslu § 47 odst. 2 písm. a) zákona o provozu na pozemních komunikacích. Nepochybně měla i povinnost ohlásit dopravní nehodu policii, neboť došlo k hmotné škodě na majetku třetí osoby ve smyslu § 47 odst. 3 písm. b) v návaznosti na § 47 odst. 5 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb. Napadené rozhodnutí tedy není v rozporu se závěry VOP, jakkoliv i těmi lze polemizovat.

V replice žalobkyně zopakovala, že se nejednalo o místní komunikaci ani o účelovou komunikaci a k tomu přiložila fotografii zachycující značku u předmětného parkoviště pro hosty hotelu. Žalobně trvala na námitce, že škoda na vozidle Chevrolet nebyla způsobena nárazem, nýbrž úmyslným podvodným jednáním svědka M., viz video ve spise, kde je zachycen J.M., jak upravuje Chevrolet. Nehodu pak nahlásil až za 10 hodin, kdy už měl fingování nehody hotovo. K vyplacení pojistného plnění pojišťovnou Slavia za údajnou škodu na vozidle Chevrolet dosud nedošlo, a to z důvodu, že věc je prošetřována pro podezření z pojistného podvodu. Podle žalobkyně vznik tvrzené škody na vozidle Chevrolet nárazem vozu Škoda Felicia je technicky nemožný. Žalobkyně trvala na tom, že výpověď svědka Vejvody není pravdivá, např. v otázce, zda ten den sněžilo. Je podle žalobkyně krajně nepravděpodobné, že svědek by si jako policista takovou důležitou skutečnost pamatoval chybně, také není na videu. Žalobkyně souhlasila s názorem, že nezjištění výše škody není rozhodné pro posouzení věci. Žalobkyně trvala na námitce podjatosti Mgr. P. s tím, že tato námitka se týká i Mgr. K., neboť ze strany žalobkyně byla namítnuta systémová podjatost, tedy celkově vůči žalovanému i vůči Mgr. P. z MÚ Domažlice. Důkaz spatřuje žalobkyně ve zcela tendenčním způsobu vedení správního řízení v neprospěch žalobkyně, jak bylo uvedeno již v jejím odvolání a v žalobě. Podle žalobkyně je nepřípustné, aby na osoby podávající svědeckou výpověď byl vyvíjen takový psychický nátlak, konkrétně na jejího syna, jehož výslech musel být ukončen z důvodu kolapsu organismu s převozem RZS a hospitalizací v nemocnici. Svědek O. přitom chtěl vypovědět pravdu a vypovídat proti pojistnému podvodu, který spatřuje v jednání svědka M., což vyslychající pracovníci správního orgánu Mgr. P. rozčílilo tak, že svědek pod jejím výsledkem zkolaboval. Žalobkyně trvala na argumentaci ve smyslu stanoviska VOP, že ujetí od malé dopravní nehody není přestupkem.

Součástí správního spisu je protokol o nehodě v silničním provozu ze dne 25.11.2015, podle kterého v tento den mezi 10:30 a 11:30 hod. na místní komunikaci, parkovišti před Hotelem Sádek v obci Díly, žalobkyně při couvání se svým vozidlem Škoda Felicia SPZ ... narazila levou zadní částí vozidla do levých dveří a levého zadního blatníku stojícího vozidla značky Chevrolet Aveo RZ ..., které na parkovišti zaparkoval pan J.M. Nezastavila, pokračovala v jízdě a nesepsala s poškozeným společný záznam o nehodě. K tomu je pořízen policejní záznam a také fotodokumentace o poškození a umístění vozidel, jakož i plány situace, jak byla umístěna vozidla na parkovišti. Jednotliví účastníci podávali vysvětlení na policii a dále jsou součástí spisu fotografie hotelu a kamerový záznam z hotelu, který zaznamenává celý incident. Jsou zde i zajištěné laky z poškozených částí obou vozidel.

Svědka J.O. dne 10.3.2016 popisoval, že toho dne se svou matkou vyjížděli z hotelového parkoviště, když šli nejprve k jejich vozidlu Škoda Felicie modré barvy. Vozidlo měli zaparkované na parkovišti u Hotelu Sádek. Do vozidla nastoupili, vozidlo zacouvalo, aby mohli vyjet z parkoviště. Na druhý pokus vycouvalo. Svědek uvádí, že necítil žádný náraz a domnívá se, že k žádnému nárazu nedošlo. Měl za to, že si pan M. poškodil vozidlo

sám. Byl mu přehrán kamerový záznam z předmětného hotelu a svědek byl dotazován na to, kdo řídil, v podstatě nebyl schopen ani jednoznačně odpovědět. Následně při výpovědi zkolaboval, bylo mu třeba zavolat rychlou záchrannou službu, nicméně svoji výpověď při druhé návštěvě správního orgánu potvrdil a stvrdil svým podpisem.

Svědek J.M. dne 10.3.2016 potvrdil, že žalobkyni nezná a nikdy jí neviděl. V inkriminovanou dobu přijel kolem 10 hod. s vozidlem Chevrolet na parkoviště, vozidlo patří jeho přítelkyni D.J. Vozidlo zaparkoval na parkovišti u Hotelu Sádek. Poté volali na recepci z obecního úřadu, že někdo naboural do jeho vozidla. Svědek šel k vozidlu a viděl, že je poškozeno na zadních levých dveřích a nad kolem to bylo promáčklé. Polici hned nevolali. Chtěl to vyřešit pouze přes pojišťovnu, protože jim recepční říkal, že předtím z parkoviště odjížděla pouze paní se synem a na obecním úřadu mu bylo řečeno, že se jednalo o vozidlo Škoda Felicia, které navíc narazilo do zaparkovaného Chevroletu. Paní se synem byli ubytováni v hotelu, proto do jejich příjezdu svědek čekal. Večer přišel k nim ke stolu a v ruce záznam o dopravní nehodě s tím, že ho chce sepsat. Reakce byla, že si nejsou žádné dopravní nehody vědomi. Na to svědek volal policii, která provedla vyšetřování dopravní nehody. Matka se synem vyprávěli, že o ničem neví, vše popírali. Šli společně všichni se podívat na poškození vozidel a volalo se také majiteli hotelu, který by v tu dobu v cizině, v Americe, aby se opatřil záznam z kamer. Svědek si při prohlídce vozidla všiml, že v místě poškození byla modrá barva. Přítelkyně ho pověřila vyřizováním nehody, neboť obsluhovala hosty.

Svědek J.V. téhož dne uváděl, že žalobkyni nezná, že ji nikdy neviděl. Předmětného dne se nacházel v obci Díly, stál před obecním úřadem v blízkosti telefonní budky. Když uslyšel náraz vozidla do vozidla, viděl, že Škoda Felicie narazila do vozidla Chevrolet. K nárazu došlo na parkovišti před Hotelem Sádek. Osoba, která náraz způsobila, z místa bez zastavení a bez vystoupení odjela. Svědek si poznamenal RZ vozidla, když kolem něho vozidlo projelo. Tuto informaci předal na obecním úřadě starostovi, jemuž řekl o dopravní nehodě. Svědek si všiml dvou osob, řidičem byla žena a na místě spolujezdce seděl muž, který měl brýle. Podle svědka měla žena světlé vlasy. Byl si jistý, že se jednalo o žalobkyni, kterou při jednání správního orgánu viděl. Na místo se nešel podívat, ale slyšel náraz vozidla a viděl promáčknutí vozidla. Odhadoval, že byl od místa střetu zhruba 25 až 35 metrů. Je dle svého vyjádření policista, stál před obecním úřadem vedle telefonní budky, čelem proti parkovišti Hotelu Sádek. Počasí bylo ten den pod mrakem, nebyl si jistý, zda mžilo, či pršelo. Nebylo mu známo, proč není viditelná jeho osoba na videozáznamu, který mu byl přehrán, trval na tom, že se na předmětném místě pohyboval. Na fotografii vyznačil v okamžiku střetu, kde zhruba stál.

Žalobkyně se při tomto jednání dne 10.3.2016 vyjádřila, že na radu svého právního zástupce se nebude vyjadřovat a vyjádří se později, až se dostaví se svým právním zástupcem. Současně při tomto jednání bylo zjištěno, že žalobkyně si průběh jednání nahrává bez vědomí svědka a tento záznam si uschovala. Žalobkyně navrhovala znalecký posudek a chtěla vyslechnout svědky z Hotelu Sádek, které blíže neoznačila. Dále předložila fotodokumentaci vlastního poškození vozidla, zejména detaily na nárazník.

Ve vyjádření Ing. K., vedoucího odboru dopravy Městského úřadu Domažlice ze dne 5.4.2016, se uvádí, že dotýčný pozemek, na kterém došlo ke střetu vozidel, je využíván k parkování vozidel ve smyslu § 12 odst. 6 zákona a může být veřejné parkoviště plochou místní nebo účelové komunikace, a to i v případě, že je určen pro určitou skupinu uživatelů. Zda se v daném případě jedná o účelovou komunikaci nebo jen o plochu s režimem odstavování vozidel, si stanovuje vlastník pozemku.

Podle vyjádření pana Ing. J. předmětný pozemek slouží jako parkoviště pro hosty hotelu a je takto označen dopravní značkou.

Správní orgán opatřil odborné vyjádření pana Ing. J.P. k otázce dopravní nehody z 25.4.2016. Uvádí se zde, že na videozáznamu je jasně patrné, že se vozidlo značky Chevrolet po nárazu vozidla Škoda zhouplo a mírně posunulo. Síla takového nárazu musela způsobit deformace plechových částí karoserie v prostoru levých zadních dveří a levého zadního blatníku vozidla Chevrolet. Na fotkách vyhotovených policií je zcela jednoznačné, že na vozidle Chevrolet zůstaly zbytky laku modré barvy z vozidla Škoda. Dále je vidět výška poškozené části, která koresponduje s rohovým plechem nad levým zadním sdruženým světlem vozidla Škoda. Na rohovém díle vozidla Škoda jsou znatelné škrábance způsobené střetem mezi vozidly. Míra poškození vozidla Škoda odpovídá dříve opravenému a zesílenému dílu. Poškození obou vozidel plně koresponduje se střetem zaznamenaným na videozáznamu a s fotodokumentací. Střet odpovídá rychlosti vozidla 2 a ž 4 km/h. Z technického hlediska musí řidič takový náraz zaregistrovat.

Při dalším jednání 19.5.2016 se žalobkyně vyjadřovala tak, že má za to, že posudek Ing. P. je podjatý, není zde vysvětleno, kam šel velký nárazník Felicie a dále, že na obrázcích policie aj.M. nejsou koleje ač ten den sněžilo, kdežto na jiných fotografiích koleje jsou. Znovu žalobkyně zopakovala, že vyžaduje výslech zaměstnanců hotelu a žádá nový znalecký posudek, který vysvětlí, kde byl velký umělohmotný nárazník Felicie. Měla za to, že svědci J.M. a policista J.V. nemluvili pravdu. Tvrdila, že dle vyjádření Pojišťovny Slavie, jejího technika, poškození auta nevzniklo na Felicie nárazem vozu, ale poškrábáním. Nový soudní znalec měl podle žalobkyně vysvětlit, jak mohla Felicie v nejužším místě, kde je plocha, narazit a poškrábat u horních dveří auto Chevrolet, když umělohmotný nárazník vyčnívá u Felicie hodně daleko.

Podle vyjádření Ing. J. ze dne 23.5.2016 parkoviště na předmětném pozemku parc.č. 1672/2 je soukromé. Jde o plochu určenou pouze k parkování návštěvníků Hotelu Sádek. Parkoviště je označeno příslušnou dopravní značkou a dá se zde parkovat na základě povolení zaměstnavatele. Podle vyjádření z 26.5.2016 nejde o účelovou komunikaci.

V prvostupňovém rozhodnutí správní orgán přisvědčil žalobkyni v tom, že pokud dané místo není pozemní komunikací, neplatí na něm pravidla silničního provozu a nemůže tam dojít k dopravní nehodě podle ustanovení zákona. Takovými místy jsou například soukromá pole, polní cesty, či místa mimo pozemní komunikaci. Pozemní komunikace je však dopravní cesta určená k užití silničními a jinými vozidly a chodci a účelová komunikace je druh pozemní komunikace sloužící ke spojení jednotlivých nemovitostí pro potřeby vlastníků nemovitostí, nebo ke spojení těchto nemovitostí s ostatními komunikacemi. Účelovou komunikací je i pozemní komunikace v uzavřeném prostoru nebo objektu, která slouží k vlastní potřebě provozovatele objektu, není přístupná veřejně, ale v rozsahu a způsobem, který stanoví vlastník nebo provozovatel tohoto objektu. Znaky účelové komunikace jsou tedy zřetelná cesta, určená k užití vozidly a chodci pro dopravu a spojuje jednotlivé nemovitosti pro potřeby jejich vlastníků nebo tyto nemovitosti s ostatními komunikacemi. Je nutný souhlas vlastníka s užíváním neomezeným okruhem a je zde nutná komunikační potřeba. U parkovacích ploch je důležité, je-li vjezd volný nebo např. přes závoru. Je-li volný, jde o veřejně přístupnou komunikaci s platnými pravidly silničního provozu. Je-li zde schválen dopravní režim, platí zde pravidla silničního provozu a nehoda je jako na běžné komunikaci. Zde se jednalo jednoznačně o parkoviště. Jako parkoviště plochu označil i vlastník pozemku

firma Naplex, s.r.o. prostřednictvím vyjádření svého jednatele Ing. J. Je zde uvedeno, že plocha je určena přímo k parkování pro návštěvníky Hotelu Sádek, což je označeno i dodatkovou dopravní značkou. Zaměstnanci zde mohou parkovat také na základě povolení zaměstnavatele. Z vyjádření jednatele je tedy zřejmé, že parkoviště je určeno pouze pro určitou skupinu vozidel či uživatelů. Parkoviště je označeno dopravní značkou parkoviště a dále parkovací místa jsou označena vodorovnou značkou „kolmé stání“. Příjezd na parkoviště je volný. Není zde žádná závora či jiné zařízení, které by bránilo vjezdu na daný pozemek. Parkoviště slouží neuzavřenému počtu osob, neboť je určeno všem hostům, kteří hotel navštíví. K parkovišti vede vyasfaltovaná místní komunikace a parkoviště na ni plynule navazuje. Vzhledem k tomu je zřejmé, že jde o účelovou komunikaci s platnými pravidly zákona o provozu na pozemních komunikacích. Vlastník pozemku projevil vůli na daném místě provozovat parkoviště pro své hosty, je zřejmé, že k provozu je pozemek pro tento účel stavebně upraven a dopravní režim je upraven dopravními značkami. Z hlediska posouzení pozemku není podstatné, jestli má charakter soukromého nebo veřejného parkoviště, v obou případech jde o účelovou komunikaci, neboť zde rozhoduje charakter a účel využití této komunikace. Tento typ komunikace nevzniká na základě rozhodnutí správního orgánu, nýbrž fakticky naplněním znaku v zákoně. Platí zde proto režim dle obecného užívání dle § 19 zákona o pozemních komunikacích. Obecné užívání účelové komunikace spočívá v možnosti každého užít komunikaci v mezích předpisů upravujících provoz na pozemních komunikacích, byť platně užívat způsobem obvyklým k účelům, ke kterým je určena. To, že na soukromém parkovišti zaparkuje někdo jiný než hotelový host, nebo osoba, která nemá povolení od vlastníka, nezpůsobí, že by se nejednalo o pozemní komunikaci. Ze spisové dokumentace je zřejmé, že na vozidle Chevrolet bylo zjištěno v levé zadní části vozidla promáčknutí levých zadních dveří a poškození levého zadního blatníku. Vozidlo Škoda Felicie bylo poškozeno na levém zadním rohu, bylo zjištěno poškození laku pod levým zadním světlem. Bylo provedeno výškové měření poškození. Vozidlo Škoda Felicia bylo poškozeno ve výšce 0,59-0,68 m, vozidlo Chevrolet také. V místě poškození byl na vozidle Chevrolet zajištěn na daktyloskopickou folii lak modré barvy a ten byl zajištěn i na vozidle Škoda Felicia, kdy se barva z těchto vozidel shodovala. Průběh dopravní nehody viděl svědek J.V., který stál v předmětném okamžiku v blízkosti telefonní budky čelem k Hotelu Sádek, slyšel náraz do vozidla a viděl, že vozidlo Škoda Felicia narazilo do černého vozidla. Osoba, která způsobila náraz, bez vystoupení odjela. Správní orgán nemá pochybnosti o věrohodnosti této svědecké výpovědi, neboť se jednalo o nezávislého svědka, který nemá na věci a jejím výsledku žádný zájem. Vypovídal pouze jak danou situaci vnímal vlastními smysly. Svědecká výpověď je v souladu se zadokumentovaným poškozením vozidel. Svědek neměl nijak sníženou viditelnost, byl v takové pozici, že mohl vidět náraz a odjíždění vozidla Škoda Felicia. Od místa nehody byl vzdálen cca. 25-30 m. Byl schopen beze všech pochybností identifikovat řidičku vozidla. Viděl, že se ve vozidle nachází spolujezdec, muž s brýlemi. Vozidlo Škoda Felicia projelo kolem něho, byl tedy v takové pozici, že stačil zaregistrovat i RZ vozidla i řidičku vozidla. Další svědek J.M. vypověděl, že v době, kdy vozidlo Chevrolet na parkovišti zaparkoval, bylo nepoškozeno. Jeho svědeckou výpověď rovněž správní orgán vyhodnotil jako věrohodnou s tím, že se svědek nevyjadřoval k vlastní nehodě, již neviděl. Vyjádřil se pouze k době, kdy vozidlo zaparkoval a následně jak zjistil poškození vozidla a co následovalo. Byl vyslechnut i svědek J.O., jehož výpověď správní orgán zhodnotil jako účelovou a částečně nevěrohodnou. Bylo zohledněno, že se jedná o syna obviněné, navíc majitele vozidla Škoda Felicia a lze předpokládat, že bude vypovídat skutečnosti ve prospěch obviněné. Navíc bylo zjištěno, že již před svědeckou výpovědí měl k dispozici fotokopii spisu, což vyplývá z jeho písemného vyjádření, které zanechal na podatelně Městského úřadu Domažlice, když vypovídal jako svědek. Měl tedy možnost se připravit a svoji výpověď přizpůsobit. Jeho výpověď nemůže být v podstatných okolnostech hodnocena jako nezávislá a

věrohodná i s ohledem na to, že při jednání účelově odmítal na některé stěžejní otázky odpovídat, zejména, zda do vozidla nastoupil jako řidič nebo spolujezdec, kdy uvedl, že si to již nepamatuje. Svědek vypovídal věrohodně pouze o skutečnosti, že toho dne šel se svojí matkou kolem 10 hod. na parkoviště před Hotelem Sádek, tam nastoupili do vozidla Škoda Felicia a na druhý pokus odtud vycouvali a jeli do SRN. Součástí policejního spisu je i kamerový záznam Hotelu Sádek, který jednoznačně prokazuje celý průběh dopravní nehody. Byl zde zachycen příchod členů osádky vozidla Škoda Felicia, je vidět, že na místo řidiče usedá žena a na místo spolujezdce muž. Je zaznamenán pohyb vozidla Škoda Felicia před střetem, kdy řidička vycouvává a při tomto levým zadním rohem svého vozidla naráží do levých zadních dveří a levého zadního blatníku vozidla Chevrolet, poté bez vystoupení odjíždí. Svědecká výpověď J.V. byla v daném případě podle správního orgánu klíčová, neboť svědek viděl nejen vlastní dopravní nehodu, ale i to, že vozidlo kolem něho projíždělo a svědek zaregistroval i řidičku a osobu spolujezdce. I svědek O. popsal skutečnosti zachycené na kamerovém záznamu s výjimkou toho, že nedošlo k nárazu. Soukromý kamerový záznam byl zhodnocen jako zcela věrohodný. Byl získán od vlastníka Hotelu Sádek Ing. J. Odborné vyjádření Ing. J.P. potvrdilo, že na vozidle Chevrolet zůstaly stopy otěru modrého laku vozidla Škoda. Je zde vidět výška poškozených částí, která koresponduje s pásem pod levým zadním světlem vozidla Škoda. Na rohovém díle vozidla Škoda jsou pak škrábance způsobené střetem mezi vozidly. Míra poškození vozidla Škoda odpovídá dříve opravenému a posílenému dílu. Síla takového nárazu musela způsobit deformaci takových částí karoserie v prostoru levých zadních dveří a levého zadního blatníku vozidla Chevrolet. Z technického hlediska musí takový náraz řidič vozidla registrovat. Správní orgán má za to, že nelze pochybovat, že poškození vozidla Chevrolet způsobilo vozidlo Škoda Felicie, které řídila žalobkyně. To má za prokázané svědeckou výpověď J.V., který viděl průběh dopravní nehody, řidičku a vozidlo dokázal jednoznačně identifikovat, vyplývá to i ze šetření provedeného policisty, kteří zjistili poškození vozidel, zadokumentovali vše do policejního spisu a to jednoznačně svědčí o kontaktu obou těchto vozidel. Toto potvrdil z technického hlediska i soudní znalec Ing. P. V napadené dokumentaci jsou zachyceny i stopy laku modré barvy vozidla Škoda na vozidle Chevrolet. Na rohovém dílu vozidla Škoda jsou patrné škrábance způsobené střetem vozidel. Podpůrně byl využit i soukromý kamerový záznam potvrzující výpověď svědka V. Na tomto záznamu je v blízkosti telefonní budky u obecního úřadu krátce před dopravní nehodou zachycen pohyb osoby, u níž má správní orgán za to, že se jedná o svědka V. Vypracování znaleckého posudku má správní orgán za nadbytečné, protože bylo pouze třeba z technického hlediska posoudit, zda je na základě zadokumentovaného poškození možné, aby vozidlo Škoda Felicia způsobilo poškození zaparkovaného vozidla Chevrolet. Tato otázka byla v odborném vyjádření jednoznačně zodpovězena, proto není předmětem posudku. K vyjádření Pojišťovny Slavia správní orgán uvedl, že toto není důkaz, neboť ohledání vozidla Škoda Felicia mělo být shledáno se značným časovým posunem od dopravní nehody. Ze zápisu je zřejmé, že vozidlo Škoda Felicia bylo ohledáno až 15.12.2016, a pro správní orgán je stěžejní ohledání vozidla v den dopravní nehody. K návrhu žalobkyně na ohledání jejího vozidla, správní orgán uvedl, že to neprovedl, neboť ohledání po několika měsících je zcela bezpředmětné, neúčelné a během této doby mohlo dojít k různým zásahům na vozidle. K návrhu žalobkyně na výslech svědků z Hotelu Sádek správní orgán uvedl, že tyto žalobkyně neidentifikovala, ani neuvedla, k jakým skutečnostem by se měli konkrétně vyjádřit. K návrhu na další video Hotelu Sádek správní orgán uvedl, že návrh považuje za nadbytečný a za neúčelný, neboť na pořízeném záznamu je průběh dopravní nehody a jednoznačně zaznamenaný střet vozidel. Pořizování dalších záznamů, kde má údajně být pohyb pana M., tedy ne skutečnosti, které se týkají časového úseku v době střetu, má správní orgán za nadbytečné. Ke kamerovému záznamu předloženému žalobkyní, který byl v rámci ústního jednání správním orgánem přehrán,

správní orgán uvedl, že tento nemůže být důkazem ve vztahu k dopravní nehodě, jelikož zachycuje skutečnosti až po dopravní nehodě. Částečnou váhu může mít pouze v tom, že na parkovišti vozidlo Chevrolet se nachází na stejném místě jako v době dopravní nehody a chodí k tomuto vozidlu blíže neidentifikovatelné osoby. S tvrzením žalobkyně, že osoba na kamerovém záznamu poškozuje vozidlo, se správní orgán neztotožnil. K námitce, že nebylo vzato v potaz vyjádření Pojišťovny Slavia, správní orgán uvedl, že pojišťovna si provádí vlastní šetření, které nemá žádnou vypovídající hodnotu. Povinností správních orgánů je provést vlastní šetření. K návrhu na výslech Ing. J. správní orgán uvedl, že tento neprovedl, neboť se v době dopravní nehody nacházel v zahraničí. K uvedení nesprávné adresy paní D.J., správní orgán uvedl, že tato poškozená nebyla povinna se ke správnímu orgánu dostavit a bylo na jejím rozhodnutí, zda bude škodu uplatňovat ve správním řízení nebo na pojišťovně. K výši uložené pokuty správní orgán přihlédl v této souvislosti, že došlo k přestupku v uzavřené obci Díly, před hotelem na parkovišti, kde lze v dopoledních hodinách předpokládat určitou frekvenci účastníků silničního provozu, včetně pohybu hostů hotelu a jiných chodců. V blízkosti místa dopravní nehody se nachází restaurace a domov důchodců, a to vše bylo hodnoceno v neprospěch žalobkyně. Není pochyb o tom, že žalobkyně porušila více zákonných ustanovení a svým jednáním po dopravní nehodě, kdy nesetřvala na místě dopravní nehody a odjela, značně ztížila řádné prošetření dopravní nehody. Správní orgán přihlédl i k tomu, že v důsledku jejího jednání vznikla na vozidle Chevrolet nemalá škoda. K tomu, že má v evidenční kartě řidiče žalobkyně za poslední tři roky jeden záznam, k tomu správní orgán konstatoval, že jde o pochybení ojedinělé, hodnocené ve prospěch. Na základě toho byla uložena sankce 4.000,-Kč, když mohla být uložena v rozmezí od 2.500,-Kč do 5.000,-Kč.

V žalobou napadeném rozhodnutí, je vhodné poukázat na odkaz žalovaného na rozsudek NSS ze dne 31.7.2008 č.j. 2As 48/2008-64, podle kterého u místních komunikací nepostačují na rozdíl od účelových komunikací pouhé naplnění faktických znaků stanovených v zákoně, ale je dále třeba aby byly platně zařazeny do určité kategorie. Na existenci účelové komunikace podle toho lze usuzovat z faktického stavu, nikoliv podle toho, jak je daný pozemek kategorizován ve veřejném rejstříku, tudíž není rozhodné, že je zde pozemek veden jako zeleň. Dále žalovaný připomněl, že předmětná cedulka parkoviště je na vjezdu označena dopravní značkou „10B – kolmé stání“ s dodatkovou značkou pro hosty hotelu, jednotlivá místa na parkování jsou na dlážděné vozovce, parkoviště je vyznačeno barevnými čarami. Na parkoviště a z něho je možné vyjet ze dvou směrů účelovou komunikací, která je napojena na silnici III. třídy. Parkoviště není oploceno, vjezd není zakázán. Užití předmětné plochy za účelem parkování je omezeno na hosty hotelu. Jedná se tedy o veřejné parkoviště, nikoliv o místo ležící mimo pozemní komunikaci. Je zde omezeno parkování, což nevylučuje, aby se na toto parkoviště např. vjelo za účelem otočení se, či za účelem krátkodobého zastavení dle § 2 písm. o) zákona o provozu na pozemních komunikacích. Veřejné parkoviště je podle §12 odst. 3 zákona o pozemních komunikacích stavebně a provozně vymezená plocha místní nebo účelové komunikace anebo samostatná místní nebo účelová komunikace, určená ke stání silničního motorového vozidla. Z tohoto pohledu parkoviště účelovou komunikací je. Rozhodné je, zda je jako účelová komunikace toto parkoviště skutečně využíváno, dle žalovaného ano. Sám majitel je sice názoru, že se o účelovou komunikaci nejedná, to však není podstatné, právní hodnocení vlastní komunikace, nýbrž k jakému účelu je skutečně užívána. Zde slouží ke spojení hotelu s pozemní komunikací. Tedy účelem je zajištění dopravní obslužnosti vymezenému okruhu osob. K námitce nevěrohodnosti svědka V. je dle žalovaného podstatné, že svědek si vzpomíná na podstatnou část skutkového děje, přičemž je přirozené, že si s odstupem času nepamatuje dílčí detaily, které nejsou pro řízení ve věci rozhodné. Ani z kamerového záznamu není zřejmé, zda pršelo či sněžilo, nepanovalo natolik

výjimečné počasí, aby si je svědek musel zapamatovat. Barva vlasů je faktor proměnlivý, který si může svědek splést, změnil-li ztotožňovaná osoba v době od události jejich barvu. K námitce nesprávného hodnocení výpovědi svědka Ing. O., žalovaný měl za to, že se nejedná o nezávislého svědka, a že jeho výpověď nemůže zpochybnit skutkový stav. Tvzení, že nezaznamenal žádný náraz, z vyjádření znalce Ing. P., že osoby ve vozidle musely náraz zaznamenat, a je to i zřejmé z výpovědi svědka V., který náraz slyšel i na jím odhadovanou vzdálenost 25-30 m. K návrhu na výslech všech hostů hotelů a jeho zaměstnanců žalovaný konstatoval, že jde o neurčitý, neodůvodněný a nadbytečný návrh. Žalobkyně neuvádí, které konkrétní svědky vyžaduje vyslechnout, ani co by tím ve skutečnosti mělo být prokázáno. Vyplývá i z výpovědi svědka V. i z kamerového záznamu, že alespoň minimální škoda mu vzniknout nevyhnutelně musela, což pro naplnění znaku dopravní nehody dostačuje. Prokazování rozsahu a výše škody není předmětem řízení. Samotný skutkový děj byl zjištěn na základě výpovědi svědka V., kterou potvrzuje kamerový záznam a odborné vyjádření. Totéž patří k nadbytečnosti důkazního návrhu na provedení kamerového záznamu z doby po dopravní nehodě. Pro posouzení, zda žalobkyně porušila jednotlivá ustanovení zákona o provozu na pozemních komunikacích, je rozhodné pouze období kamerového záznamu, který se týká jejího příchodu k vozidlu Škoda Felicia až do ujetí od dopravní nehody. K námitce, že nebyla provedena výpověď žalobkyně, správní orgán poukázal na to, že využila svého práva a odmítla vypovídat dne 10.3.2016 a následně se vyjadřovala k důkazním návrhům, což bylo jejím právem. K tvrzení, že byly provedeny pouze důkazy v její neprospěch, správní orgán poukázal na to, že pouze na základě jejího návrhu bylo provedeno odborné vyjádření, když tvrdila, že svědek V. je nevěrohodný a že k dopravní nehodě nedošlo.

Žalobu soud neshledal důvodnou.

Tvrzení žalobkyně v žalobě o tom, že k nehodě nedošlo a že J.M. dodatečným poškozením obou vozů se chtěl podílet na zisku z plnění od pojišťovny, soud neakceptoval. Naopak má soud stejně jako správní orgány za dostatečně prokázané, že žalobkyně při couvání z parkovacího místa narazila do stojícího vozidla Škoda Felicie a následně od nehody odjela. To bez pochybností vyplývá jak z kamerového záznamu hotelu, který monitoruje celý průběh nehody, tak i z výpovědi očitého svědka nehody J.V.

Pokud jde o žalobkynin tvrzenou nevěrohodnost pana V., soud se s tímto názorem neztotožnil. Jak správně poukázaly správní orgány, jde o svědka nezávislého, který o podstatných okolnostech případu hovořil jednoznačně a přesvědčivě. Drobné nepřesnosti ve výpovědi svědka (např. barva vlasů, sněžení, přesné místo, kde svědek stál) nejsou natolik významné, aby zpochybnilly věrohodnost výpovědi svědka o zavinění dopravní nehody žalobkynin a o jejím ujetí od nehody. Vzhledem k tomu, že dle názoru soudu byla výpověď tohoto svědka ve správním řízení dostačující, je její opakování či doplňování v řízení před soudem nadbytečným.

Dle názoru soudu správní orgány správně zhodnotily i výpověď svědka J.O. jako nevěrohodnou, neboť jednak se jednalo o syna žalobkyně, který měl zájem vypovídat v její prospěch, a jednak např. tvrdil, že si ani nepamatuje tak zásadní věc, jako kdo v inkriminovanou dobu řídil, zda on nebo jeho matka. Současně ze správního spisu nevyplývá, že by správní orgán vykonával na svědka takový nátlak při výslechu, jenž by zapříčinil jeho zásadní zdravotní potíže a nutnost odvozu prostřednictvím RZS. Tudíž soud neshledal v tomto směru důvodným ani tvrzení žalobkyně o podjatosti pracovníků MÚ Domažlice.

Podjatost nebyla shledána ani vůči oprávněným osobám žalovaného, neboť z žaloby je zřejmé, že žalobkyně za důvod podjatosti označila v podstatě pouze způsob rozhodnutí žalovaného v její věci.

Podjatost správních orgánů nelze dovodit ani ze skutečnosti, že žalobkyni byla uložena pokuta v horní polovině zákonného rozmezí, neboť z výše shrnutých odůvodnění rozhodnutí obou správních orgánů je zřejmé, že správní orgány při ukládání pokuty zohlednily i přitěžující okolnosti jako spáchání více přestupků najednou, vznik nemalé škody, ztížení vyšetření nehody v důsledku ujetí žalobkyně apod. Za této situace soud shledal odůvodnění výše uložené pokuty dostatečně podrobným a logickým. Upuštění od uložení pokuty není možné vzhledem k ust. § 125c odst. 8 (ve znění platném v době rozhodování o přestupku) zákona č. 361/2000 Sb.

Skutečnost, že na žalobkyni v hotelu měli veškerý kontakt, včetně čísla občanského průkazu, nemůže žalobkyni vyvinut ze spáchání přestupku spočívajícího v ujetí od dopravní nehody proto, že skutečně od nehody odjela a tím ztížila vyšetření okolností dopravní nehody. Z téhož důvodu je nadbytečným provádět důkaz hotelovým účtem za účelem prokázání, že na žalobkyni měli zde kontakt.

Žalobkyně v žalobě také rozporovala skutečnost, zda se jedná o dopravní nehodu ve smyslu zákona o pozemních komunikacích, tj. na účelové komunikaci. Soud dospěl ke shodnému závěru jako správní orgány, že se na parkovišti před Hotelem Sádek jednalo o účelovou komunikaci, a to především právě proto, že splňovala všechny výše zmíněné znaky pozemní komunikace (zřetelná cesta, s účelem spojení nemovitosti s komunikací) a současně byla přístupná předem neomezenému počtu lidí. Vyjádření pana Ing. J., jako vlastníka pozemku, na tomto závěru nic nemění, a proto i jeho případný výsledek je nadbytečným. Nerozhodný je v daném případě i stav zápisu pozemku v katastru nemovitostí jako zeleň.

Soud neshledal pochybení správních orgánů ani v tom, že nebylo vyhověno návrhu žalobkyně na dokazování kamerovými záznamy, či výsledky navržených svědků – zaměstnanců a hostů hotelu. Správní orgán logicky a přesvědčivým způsobem zdůvodnil neprovedení těchto důkazů a soud se ztotožňuje se závěrem, že provedení těchto důkazů nemůže ovlivnit závěr o zavinění dopravní nehody žalobkyní, neboť navržené důkazy se vztahovaly k období až po nehodě, průběh nehody samotné nezachycovaly.

Návrh žalobkyně na doplnění dokazování jejím výsledkem shledal soud rovněž nadbytečným, neboť žalobkyně měla ve správním řízení možnost vypovídat, avšak nevyužila toho a pouze se vyjadřovala k jednotlivým důkazům. Jelikož dle názoru soudu správní orgány zjistily skutkový stav bez důvodných pochybností, doplnění dokazování v řízení před soudem o další žalobkyní navržené důkazy by bylo nadbytečným. To platí zejména o návrzích žalobkyně na výsledky D.J., (majitelky vozidla Škoda Felicie), vyjádření pojišťovny Slavia (o tom, že dosud nebyla uzavřena tato pojistná událost, protože stále probíhá šetření za účelem zjištění zavinění dopravní nehody), návrh na výsledky L.J., (který se vyjádřil ve správním řízení písemně ke stavu vozidla Škoda Felicie kde dne 4.12.2015) a návrh na revizní posudek, (který by se měl vypořádat se zprávou pojišťovny a pana Z.). Jak již soud uvedl, provedení těchto důkazů nemůže ovlivnit závěr o zavinění dopravní nehody žalobkyní, neboť navržené důkazy se vztahovaly k období až po nehodě, průběh nehody samotné nezachycovaly.

Soud pro nadbytečnost neprovedl ani výsledek znalce Ing. J. P. k tomu, jestli mohlo být vozidlo Chevrolet poškozeno vozidlem Škoda Felicia, neboť tuto otázku zcela jednoznačně a

bez pochybností znalec zodpověděl v rámci svého odborného vyjádření, které bylo výše v tomto rozsudku shrnuto. Z něho jednoznačně vyplývá, že střet obou vozidel prokazuje poškození obou vozidel ve stejné výšce, stejný lak na obou vozidlech a způsob a míra poškození vozidel.

Dle názoru soudu byl prokázán vznik škody v důsledku protiprávního jednání žalobkyně, což pro závěr o zavinění přestupku postačuje. Tento závěr je možný bez ohledu na to, že přesná výše škody nebyla v řízení o přestupku zjišťována, neboť součástí přestupkového řízení nebylo řízení o nároku poškozeného na náhradu škody (tzv. adhezní řízení).

Důvodným neshledal soud ani tvrzení žalobkyně, že ujetí od malé dopravní nehody není přestupkem. Podle § 47 odst. 1 tohoto zákona dopravní nehoda je událost v provozu na pozemních komunikacích, například srážka, která se stala na pozemní komunikaci a při níž dojde ke škodě na majetku v přímé souvislosti s provozem vozidla v pohybu. Žalobkyně byla shledána vinnou z porušení ust. § 47 odst. 2 písm. a) zákona č. 361/2000 Sb., podle něhož řidič, který měl účast na dopravní nehodě, je povinen neprodleně zastavit vozidlo, a dále z porušení ust. § 47 odst. 3 písm. b) téhož zákona, podle něhož účastníci dopravní nehody jsou povinni, v případech stanovených tímto zákonem, ohlásit nehodu policii; V dané věci jednoznačně došlo ve smyslu cit. definice k dopravní nehodě a žalobkyně byla jejím účastníkem, proto ujetím od dopravní nehody porušila povinnost neprodleně zastavit vozidlo a ohlásit nehodu, při níž došlo ke škodě na majetku třetí osoby, policii podle cit. § 47 odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb.

Na základě výše uvedeného soud neshledal žalobní námitky důvodnými, a žalobu proto zamítl podle § 78 odst. 7 s.ř.s.

O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého by měl nárok na jejich náhradu žalovaný, který měl ve věci plný úspěch. Žalovanému však žádné náklady řízení nevznikly, a proto jejich náhrada nebyla žádnému z účastníků přiznána.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

V Plzni dne 13. srpna 2018

Za správnost: K.

Mgr. Jana Komínková, v.r.
samosoudkyně